

KONSULTANT KRAJOWY
w dziedzinie
PIEŁĘGNIARSTWA RATUNKOWEGO

Kraków 2011.11.25

Pan
Sławomir Nowak
Minister Transportu,
Budownictwa i Gospodarki Morskiej

Stanowisko Pana Ministra!

W odpowiedzi na wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich RPO/626362/09/V/1003.9 RZ w sprawie nadmiernego hałasu wysyłanego przez pojazdy uprzywilejowane pragnę wyrazić swoją dezaprobatę formy podjętego stanowiska.

Aby można było mówić o szkodliwości hałasu należy określić, co oznacza termin „stosunkowo długi” oraz jakie narażenie i potencjalną szkodliwość niesie ze sobą.

Mając świadomość, iż hałas wytwarzany przez pojazdy ratownicze może być odczuwalny jako przykry, należy mieć przede wszystkim na uwadze, iż jest używany w celu umożliwienia dotarcia zespołom w jak najkrótszym czasie do miejsca zdarzenia, w którym jest zagrożone życie, zdrowie, mienie lub bezpieczeństwo publiczne, tak więc używanie go ma zastosowanie w uzasadnionych zdarzeniach, oraz dotyczy pojazdów będących w ruchu – powodując obciążenie incydentalne.

Używane sygnały dźwiękowe i świetlne mają stosowne atesty oraz używane są w pojazdach ratowniczych na całym świecie.

Należy mieć na uwadze również bezpieczeństwo ruchu drogowego, a więc możliwość najwcześniejszego dostrzeżenia przez uczestników ruchu drogowego – w tym pieszych poruszającego się uprzywilejowanego pojazdu, bezpieczeństwo zespołów poruszających się do zdarzenia oraz transportujących osoby w stanie zagrożenia życia i zdrowia do szpitali.

Aby taki wniosek mógł być zasadny należało by go poprzedzić badaniami nad czasem narażenia osób postronnych na hałas, oraz określeniem szczegółowym realnego zagrożenia różnego od odczuwanego czasowego dyskomfortu.

Rozumiejąc obawy co do okazjonalnej uciążliwości używanych przez służby ratunkowe sygnałów nie można pominąć celów do jakich są wykorzystywane.

Proponuje aby badania nad szkodliwymi skutkami hałasu rozpocząć od narażenia osób pracujących w służbach ratunkowych, gdyż jest to grupa z największym prawdopodobieństwem narażona na jego negatywne oddziaływanie przez określenie dopuszczalnego poziomu oraz czasu narażenia w przedziałach pojazdów ratunkowych. Ten realny problem dotyczy wielu tysięcy osób.

Marek Maślanka
Konsultant Krajowy w
dziedzinie pielęgniarstwa ratunkowego
mgr Marek Maślanka

mgr Marek Maślanka

ul. Szlak 61, 31-153 Kraków, tel. 123964109, fax. 123964181, e-mail: m.maslanka@ptpr.org.pl